

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Aandelig Fiskervise

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Aandelig Fiskervise", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1838_602-txt-shoot-idm95.pdf (tilgået 12. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Aandelig Fiskervise

(Efter Lukas i det Femte.)

- 1 **D**er sad en Fisker saa tankefuld,
Og hørde paa Herrens Tale,
Saa klang i Øret ei Sølv og Guld,
Ei Sangen i Havfru-Sale,
Paa Fisker-Kvasen vor Herre sad,
Og Folk i Mængde som Blomst og Blad
De lytted i Land til Ordet!
- 2 Nu, Simon! sagde Gudfaders Ord,
Da Prædiken hans var ude,
Læg alle Aarer nu flux om Bord,
Dem lystre jo vel din Skude,
Far ud paa Dybet og drag en Dræt!
Det er paa Tiden, om jeg seer ret,
Mig lyster med dig at følge!
- 3 Ja, Lære-Mester! han svared brat,
Det kunde vi godt behøve,
Vi sleed forgiæves den hele Nat,
Dit Ord er og værd en Prøve!
For Tvivl var Simon slet ikke fri,
Men, speil, du Tvivler, dig smukt deri!
Han gjorde som Herren sagde.
- 4 Sin Dont han passed og Vodd han trak,
Men fandt, det var over Magten,
Hans Skude nikked og Voddet sprak,
Saa overhaands stor var Dragten,
Da vinked Simon ad Venner troe,
450Og Fiske-Ladning fik Skuder to,
Saa færdig de var at synke.
- 5 Der Simon Fisker det Jærtegn saae,
Da *Jesus* han faldt til fode,
Og sagde: Herre, du fra mig gaae!
Jeg er ikke af de Gode,
O, laae jeg rolig kun under Muld!
Gud bedre mig! jeg er syndefuld,
Nu falder det mig paa Hjerte!
- 6 Vor Herre saae til den Synder mildt,
Og sagde: vær kun ei bange!
Jeg vil dig lære herefter snildt
Lyslevende Folk at fange.
Hvad vil du, Herre! det er et Ord,
Saa raabde Simon og sprang fra Bord,
Fra Alt hvad end sit han kaldte!
- 7 Saa fulgde Simon vor Herres Kald,
Hos Ordet gik han i Skole,
Og Folk han fanged i Tusindtal,
De skinne nu klart som Sole,
Og end er ikke paa Jord forbi
Det store Menneske-Fiskeri,
Som Herren og Simon grunded.

- 8 Paa Jord end findes det Færgelag,
Som kaldes Sanct Peders Gilde,
Saa Folk vi fange endnu i Dag
Og føre til Livets Kilde,
Fra Verden føre vi dem til Gud,
451Hvor frit de evig gaae ind og ud,
Og Glæden dem altid følger!
- 9 I Mørket driver ei Den sit Spil,
Som er i St. Peders Gilde,
Af ham kun fanges hvo gribes vil
Af sanddrue Ord og milde,
Ei Naaden bruges som Lokkemad,
Med Sandhed klarlig den følges ad,
For Herren er i dem Begge!
- 10 Med Lys vi komme, med Kors vi gaae,
Vi kan ingen Sjæl bedrage,
De veed det Alle, vi kalde paa,
At Verden de maae forsage,
Paa Snekken vaier det røde Flag,
Vort Garn vi sætte ved høilys Dag,
End ei i de smalle Sunde.
- 11 Paa Hjerte-Dybet vi fare ud,
Hvor Timeligt ei kan bunde,
Der Vodd vi trække paa Herrens Bud
For hvad ei vil gaae tilgrunde,
Hvo kun al Verden, ei Meer, attraaer,
Han ei et Ord af vor Mund forstaaer,
Ham griber da ei vor Tale!

N. F. S. Grundtvig.